एवं विभज्य त्रैलोक्यं विष्णुर्बलवतांवरः । शोकापनयनं चक्रे देवानामजितः प्रभुः ।
वामनः सर्व्वभूतेषु प्रतिष्ठाप्य स वासवं । जगाम त्रिदिवं देवः पूज्यमानो महर्षिभिः ।
तस्मिन् प्रयाते दुर्द्धर्षे वामनेऽमिततेजसि । सर्व्वे मुमुदिरे देवाः पुरस्कृत्य शतक्रतुं । १४२४०
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ गते तु त्रिदिवं कृष्णे बद्ध्वा वैरोचनिं बलिं । नागैः सप्तशिरोभिश्च कम्बलाश्वतरादिभिः ।
नागबन्धनदुःखार्त्तं बलिं वैरोचनिं ततः । यदृच्छयाऽसौ देवर्षिर्नारदः प्रत्यदृश्यत ।
स तं कृच्छ्रगतं दृष्ट्वा कृपयाऽभिपरिप्लुतः । उवाच दानवश्रेष्ठ मोक्षोपायं ददामि ते ।
स्तवं देवातिदेवस्य वासुदेवस्य धीमतः । अनादिनिधनस्यास्य अक्षयस्याव्ययस्य च ।
तमधीष्वाद्य दैत्येन्द्र विशुद्धेनान्तरात्मना । तद्गतस्तन्मना भूत्वा द्रुतं मोक्षमवाप्स्यसि । १४२४५
ततो विरोचनसुतः प्रयतः प्राञ्जलिः शुचिः । नोक्तविघ्नकमव्यग्रो नारदात् समधीतवान् ।
तमधीत्य स्तवं दिव्यं नारदेन समीरितं । पृथिवी चोद्धृता येन तं जजाप महासुरः ।
नमोऽस्त्वनन्तपतये अक्षयाय महात्मने । जलेशयाय देवाय पद्मनाभाय विष्णवे ।
सप्त सूर्य्यं वपुः कृत्वा त्रीन् लोकान् क्रान्तवानसि । भगवान् कालकालस्त्वं तेन सत्येन मोक्षय ।
नष्टचन्द्रार्कगगने क्षीणयज्ञतपःक्रिये । पुनश्चिन्तयसे लोकांस्तेन सत्येन मोक्षय । १४२५०
ब्रह्मरुद्रेन्द्रवाय्वग्निसरिद्भुजगपर्व्वताः । त्वत्स्था दृष्टा द्विजेन्द्रेण तेन सत्येन मोक्षय ।
मार्कण्डेन पुराकल्पे प्रविश्य जठरं तव । चराचरगतं दृष्टं तेन सत्येन मोक्षय ।
एको विद्यासहायस्त्वं योगी योगमुपागतः । पुनस्त्रैलोक्यमुत्सृज्य तेन सत्येन मोक्षय ।
जलशय्यामुपासीनो योगनिद्रामुपागतः । लोकांश्चिन्तयसे भूयस्तेन सत्येन मोक्षय ।
वाराहं रूपमास्थाय वेदयज्ञपुरस्कृतं । धरा जलोद्धृता येन तेन सत्येन मोक्षय । १४२५५
उद्धृत्य दंष्ट्रया यज्ञां त्रीन् पिण्डान् कृतवानसि । त्वं पितॄणामपि हरे तेन सत्येन मोक्षय ।
प्रदुद्रुवुः सुराः सर्व्वे हिरण्याक्षभयार्द्दिताः । परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ।
दीर्घवक्त्रेण रूपेण हिरण्याक्षस्य संयुगे । शिरो जहार चक्रेण तेन सत्येन मोक्षय ।
भग्नमूर्द्धास्थिमस्तिष्को हिरण्यकशिपुः पुरा । हुङ्कारेण हतो दैत्यस्तेन सत्येन मोक्षय ।
दानवाभ्यां हृता देवा ब्रह्मणः पश्यतः पुरा । परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय । १४२६०
कृत्वा हयशिरोरूपं हत्वा तु मधुकैटभौ । ब्रह्मणे तेऽर्पिता वेदास्तेन सत्येन मोक्षय ।
देवदानवगन्धर्व्वा यक्षसिद्धमहोरगाः । अन्तं तव न पश्यन्ति तेन सत्येन मोक्षय ।
अपान्तरतमा नाम जातो देवस्य वै सुतः । कृताश्च तेन वेदार्थास्तेन सत्येन मोक्षय ।
वेदयज्ञाग्निहोत्राणि पितृयज्ञहवींषि च । रहस्यं तव देवस्य तेन सत्येन मोक्षय ।
ऋषिर्दीर्घतपा नाम जात्यन्धो गुरुशापतः । त्वत्प्रसादाच्च चक्षुर्भांस्तेन सत्येन मोक्षय । १४२६५
ग्राहग्रस्तं गजेन्द्रञ्च दीनं मृत्युवशे स्थितं । भक्तं मोचितवांस्त्वं हि तेन सत्येन मोक्षय ।
अक्षयश्चाव्ययश्च त्वं ब्रह्मण्यो भक्तवत्सलः । उच्छ्रितानां निहन्ताऽसि तेन सत्येन मोक्षय ।